

jeg gjorde det den Gang —, at vi fuldt ud kunde bifalde, at der oprettedes en saadan Arbejdsløshedsfond, og at vi billigede, at den oprettedes ved Bidrag fra de forskellige Sider, som Ministeren den Gang foreslog. Den højtærede Minister siger nu til mig, at naar jeg havde henledet Opmærksomheden paa, at han i saa høj Grad var gnaet ind for denne Arbejdsløshedsfond i sin Tid, saa maatte jeg ogsaa lægge Mærke til, at han netop her foreslog at bibeholde Arbejdsløshedsfonden; for saa vidt var der god Konsekvens mellem hans Stilling i 1921—22 og nu. Men maa jeg ikke gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det, Ministeren gik ind for i 1921—22, var ikke blot Arbejdsløshedsfonden, nej, det var ogsaa dette, at Arbejdsløshedsfonden skulde have den Funktion under de ekstraordinære Krisetilstande at yde ekstraordinær Arbejdsløshedshjælp. Det siger Ministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget; han siger, at han foreslaar her en varig Ordning med Hensyn til de særlige Krav, der under ekstraordinær Arbejdsløshed stilles til Samfundet om Forsorg for de arbejdsløse. Det samme siger Ministeren senere i Samlingen 1923—24 i Landstinget: at han ønsker opretholdt Lovgivningen om de ekstraordinære Understøttelser. Det er ikke Fonden, Ministeren taler om, det er Fondens Funktioner, han i saa høj Grad gaar ind for indtil dette Tidspunkt, hvor han nu kommer med det her foreliggende Lovforslag. Og naar den højtærede Minister da skal give en Begrundelse for, at han gaar mod alt, hvad han tidligere har sagt, saa kan han ikke finde andet end dette, at Krisen nu har en anden Aarsag end Krisen i 1921—22. Ministeren har i Dag opgivet, hvad han sagde ved Lovforslagets Fremsettelse, at Fonden var skabt under en Højkonjunktur, han har nu opdaget, at den blev skabt under en Lavkonjunktur, men Krisen havde nu en anden Aarsag, derfor kunde man handle anderledes nu. Ja, det er ganske rigtigt, at Krisen den Gang havde en anden Aarsag end den Krise, vi nu har, men Middelene til at komme over Krisen er nøjagtig det samme som den Gang. Middelene er en Afpasning af Produktionsomkostningerne lige saa godt nu, som det var det i 1923—24, med andre Ord, Fonden skabtes under nøjagtig de tilsvarende produktions-

mæssige og sociale Forudsætninger som dem, der er til Stede i dette Øjeblik.

Jeg vil gerne for at forhindre enhver Misforstaaelse med Hensyn til min Stilling overfor Fondens Opretholdelse, som Ministeren nu har foreslaaet den, sige, at vi fra vor Side har den Opfattelse, at Fondens fremtidige Opgaver maa være de samme, som de er nu, og som Ministeren billigede, den Gang han selv foreslog det. Vi ønsker ikke at medvirke til en Lovgivning, der medfører, at Arbejdsgivernes Bidrag skal gaa gennem Fonden og over i Arbejdsløshedsforsikringen og derigennem, netop hvad Ministeren tidligere har advaret imod, forkludre hele den forsikringsmæssige Ordning her i Landet. Vi ønsker heller ikke, at denne Arbejdsløshedsfond skal have som normal Opgave at yde Laan til Arbejdsløshedskasserne; at den kan gøre det i Undtagelsestilfælde, ja, det har vi set, det kan den allerede nu, og i den Henseende er en ny Lovgivning ikke nødvendig.— Ministeren henviste til, at af Fondens omkring 10 Mill. Kr. er i Øjeblikket kun 1 Mill. Kr. likvid, men Ministeren ved jo, at en meget betydelig Del af Fonden kan gøres likvid i denne Vinter, naar man ønsker at gøre det.

Den højtærede Minister sagde til mig, at de kritiske Bemærkninger, jeg var fremkommet med, var serveret paa en saadan Maade, at de maaske ikke alle sammen smagte godt. Hvis det er Tilfældet, beklager jeg det i allerhøjeste Grad. Mit Formaal har været det modsatte. Her som saa ofte før har jeg søgt at finde den mest elskværdige Form, jeg kunde tænke mig, overfor den højtærede Minister.

Jeg vil gerne slutte med et Par Ord i Anledning af den højtærede Ministers Bemærkning om, at selv om det maaske kunde siges, at det, der sparedes gennem disse Ændringsforslag til Arbejdsløshedsloven, ikke drejer sig om de 10 Mill. Kr., der stod opført i Bemærkningerne — det var et Resultat af Beregninger, der byggede paa den nuværende Arbejdsløshedstilstand her i Landet —, saa var dog det afgørende, at Ændringerne under alle Omstændigheder vilde betyde Nedgang i Statens og Kommunernes Udgifter. Ja, det tror jeg ogsaa. Men jeg synes egentlig heller ikke, det er uvæsentligt, hvor stor Nedgangen vil blive, og der vil jeg gerne